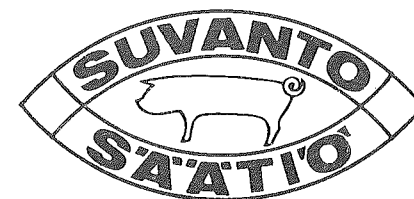

SUVANNON SEUTU

SUVANNON
YMPÄRISTÖN
KOTISEUTU-
LEHTI • Julkaisija

N:o 4 1986
HEINÄKUU

Sakkolan Laplahtoisii 3. 8. 1985 Suomalassa Muistojenillassa.

Tervetuloa sakkolalaiset Lempäälään

Lempäälän seurakunta on Teille tuttu paikka. Monet juhlanne olette täällä viettäneet. Uskon, että sydämissänne tunnette olevanne tänne tervetulleita. Tapaatte tuttuja, jotka Karjalassa asuivat lähellänne, mutta jotka nyt on siroteltu asumaan ympäri Suomea. Te tulette tänne virkistymään ja kokemaan, että karjalaisuus, sen perinteet ja tavat elävät.

Viime käynnistämme on Lempäälän seurakunnassa tapahtunut merkoinen muutos. Olemme näet korjanneet kirkkomme perusteellisesti. Kun kirkko korjausvaiheen aikana

oli revitty auki lattiasta kattoon saakka oli näky hyvin masentava ja synkkä. Koko kirkon sisus tuntui olevan mädäntyneitä lautoja, pölyä ja ajan hampaan jättämiä jälkiä. Kun nyt korjattu kirkko on valoisin kaunis täytyy ihailla rakentajien taitoa.

Eiköhän Karjalan heimo ollut viime sotien jälkeen vähän samassa tilanteessa kun Lempäälän kirkko korjauksen aikana. Kaikki näytti valuvan hiekkään. Tulevaisuus oli synkkä. Tuosta ajasta on kulunut kauan. Nyt Karjalan heimo on täynnä elämänuskoa, voi hyvin ja

sillä on oma kulttuuripanos annettavana yhteisen kotimaamme rakennustyössä.

Jumala siunatkoon tulonne Lem-
päällään!

Heikki Miettinen

Juhlavieraille

*Sakkolalaiset juhlavieraat,
sekä ystävät Hämeen.
Siskomme joka kylästä,
veljet seuduilta Suvannon
rannoilta heliän hiekan,
kaikki kautta Suomen niemen.
Tänne käykää nyt taloksi,
vieraanamme viihtykäätte,
täällä Lempäälän lehoilla
kauniin Hämeen kankahilla,*

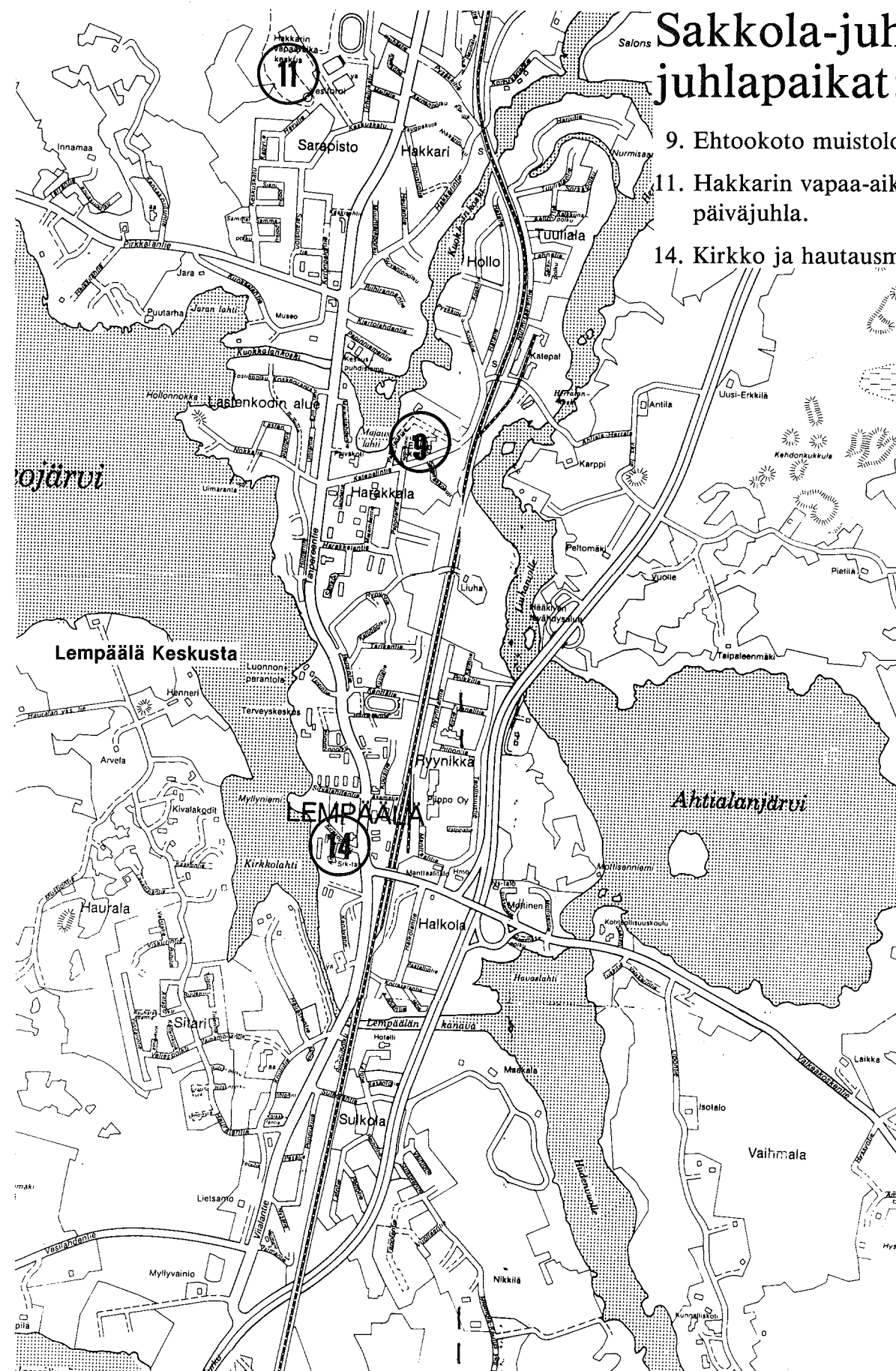
*Käyköön kieli ketterästi,
juttu luistakoon lujasti,
tavatessa tuttavamme,
harvoin haastateltavamme.
Hyvä maku jääköön suuhun
juhlan jälkeenkin jutuista,
hetkistämme herttaisista
kotoisissa ympyröissä
oman murteemme mukana,
muistellessa mennehiä.*

*Kiitosmielin juhlikaamme,
nautikaamme naapureista,
ystävistämme yhdessä,
suvijuhlan sunnuntaina.
Tervetulleeks toivotamme
kaiken väen karjalaisen,
sekä Hämeen heimolaiset,
kaukaa tulleet tuttavamme.
Olkaamme hetki yhdessä,
kalkatellen Karjalasta.*

S. K.

Sakkola-juhlien juhlapaikat:

9. Ehtookoto muistoloi-juhla
11. Hakkarin vapaa-aikakeskus
päiväjuhla.
14. Kirkko ja hautausmaa.

Sakkola-juhlat Lempäälässä 2—3. 8. 1986

Lempäälä on vuosien varrella muodostunut keskeiseksi Sakkolaisten sijoituspaikaksi, onhan esimerkiksi Suvanto-Säätiön kotipaikka Lempäälä, ja sakkolalaista alkuperää olevia on lukumäärältään eniten Lempäälässä kuin missään muussa kunnassa.

Sakkolalaiset ovat jo sopeutuneet Lempäälään ja ovat voimakkaasti mukana niin seurakunnan, kunnan kuin yritystoiminnoissa. Muistaen synnyinseutuaan vaalivat karjalaisista perinnettä m. m. Lempäälän Karjalaiset ja Haparaisten Nuorisoseura ja nämä seurukset ovat järjestämässä tämänkinvuotista Sakkola-juhlaa.

Kun te sakkolalaiset saavutte tänne Lempäälään, joka on voimakkaasti kehittynyt n. 14000 asuk-

kaan kunta Pirkanmaan sydämessä, toivomme, että samalla voisitte tutustua paikkakunnan moniin nähtävyyksiin.

Jumalanpalvelus pidetään Lempäälän 1400-luvulta peräisin olevassa ja 1983—84 peruskorjatussa ja entisöidyssä Pyhän Birgitan kirkossa. Kirkkotorilla sijaitsee tapulimuseo monine vanhoine esineineen. Oma nähtävyytensä on v. 1873 valmistunut ja 1961 kunnostettu 2 kilometrin pituinen Lempäälän kanava. Suomen Hopealinjan laivaliikenne kulkee kanavan kautta Tampereen ja Hämeenlinnan välillä. Kiinnostavaa nähtävää löytyy Kuokkalan kosken rannalla museoraitilla, jossa sijaitsevat kauppa-, paja- ja parturimuseot sekä suutari-museo ja sotaveteraanien perinne-

kammari. Museoraitti sijaitsee lähellä päiväjuhlapaikkaa Hakkarin liikuntahallia joten juhlayöllä on mahdollisuus tutustua alueeseen.

Oheisena on kartta, josta selviää juhlapaikat sekä matkailunähtävyydet. Juhlaohjelma on painettu toisaalla tässä lehdessä.

Järjestäjien puolesta on varattu mahdollisuus yhteismajoitukseen lauantaiyöksi. Majoitusta tarvitsevat ottakaa yhteyttä Aaro Viskariin puh. (931) 676 190 tahi Esko Kalloseen puh. työ (931) 676 000, koti (931) 676 603.

Juhlatoimikunta toivottaa niin nuoret kuin vanhatkin tervetulleiksi Lempäälään viettämään Sakkolalaista kihupyhää.

EK.

SAKKOLA-JUHLAT Lempäälässä 2 — 3. 8. 1986

2. 8. klo 19.00 MUISTOLOI ILTA Ehtookodossa vietetään ohjelman ja tanssin merkeissä, puhuu Annikki Soini.

3. 8. klo 10.00 JUMALANPALVELUS Lempäälän kirkossa. Saarnaa kirkkoherra Pertti Lampu. Kunniakäynti ja kukkien lasku sankarivainajien ja Karjalaan jääneiden vainajien sekä Aleksanteri Aavan muistomerkeillä.

13.30 PÄIVÄJUHLA Hakkarin liikuntahallissa. Juhlapuhujana hallintot. maisteri Kari Kantalainen. Ennen päiväjuhlan alkua on juhlayöllä mahdollisuus ruokailuun juhlapaikan viereisellä Hakkarin koululla.

TERVETULOA 39 SAKKOLA-JUHLAAN
KESÄISEEN LEMPÄÄLÄÄN

Lempäälän Karjalaiset
Haparaisten Nuorisoseura

EDULLISESTI

- Kehystykset
- Taiteilijatarvikkeet
- Lahjatavarat
- Valokuvakehykset
- Kuvapalvelu
- Kamerate

Passikuvat HETI!

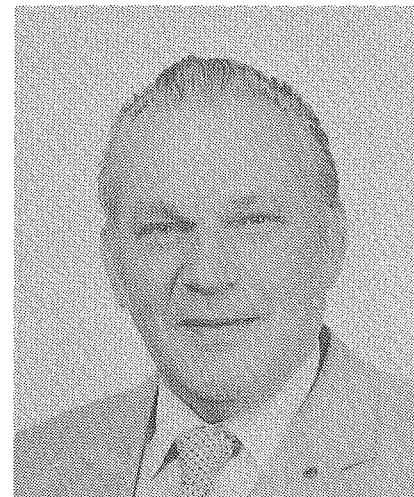
Ota osoitteeksi palveleva

KEHYS- JA LAHJAPISTE

T:mi Valio Rauhala
Puutarhakatu 23
TAMPERE

Sakkolalainen yrittäjäyys jatkuu Lempäälässä

Sakkolalainen yritteliäisyys jatkaa elämistään Lempäälässä — niin Karjalan mailla syntyneet kuin heidän jälkipolvensa ovat perustaneet yrityksiä hämäläispiitäjään Lempäälään. Seuraavassa kolme yritteliästä miestä kertoo puuhistaan Lempäälässä.

Kun Lempäälässä puhutaan lauta-Kallosesta, suurin piirtein kaikki tietävät, että kyseessä on Kalevi Kallonen. Hän on tänään melko suuren puutavaraliikkeen toimitusjohtaja. Laut Oy:stä löytyy monen sortin rakennustarvikkeita, kaikkea puuhun liittyvää ja kiviaineksiakin on varastoissa.

Kalevi Kallosen firman perustajajäseniin kuuluu Kalevin isä, joka yhdessä viialalaisten ja vesilahtelaisten isäntien kanssa perusti vuonna -45 puutavaraliikkeen Lempäälään. Maanviljelijöiden oli tarkoitus markkinoida tuotteitaan oman firmansa puitteissa.

— Yrityksen nimi oli tuolloin Lempäälän Halko ja Laut. Halko ja tosin ei myyty kuin yksi kuormalinen, muistelee Kalevi Kallonen.

— Mutta ensimmäinen höyläkone, uutena ostettu, palveli 29 vuotta.

Lempäälän kirkolta firma siirtyi 60-luvun puolivälissä Moisioon avarampiin tiloihin. Iso tontti takaa, että raskaita tavaroita voidaan kuljetella isoilla koneilla, että sahat ja höylät pyörivät ja että asiakkaat mahtuvat liikkumaan autoineen jalkelupisteissä.

— Onhan se Laut Oy laajentunut, kun sitä vuosikymmenet on kehitetty, tuumaa Kalevi.

Laut Oy on suurin piirtein perheyriutus nykyisellään. Vain muutamia osakkaita on Kallosen perheen ulkopuolisilla.

Yrityksen kehittämisessä Kalevi Kallonen toteaa, että on tähtäiltävä eteenpäin vuosikausiksi. Firmaa on sovellettava ajan hengen mukaan: esimerkiksi nyt uudisrakentamisen halut ovat vähentyneet ja peruskorjaus lisääntyy.

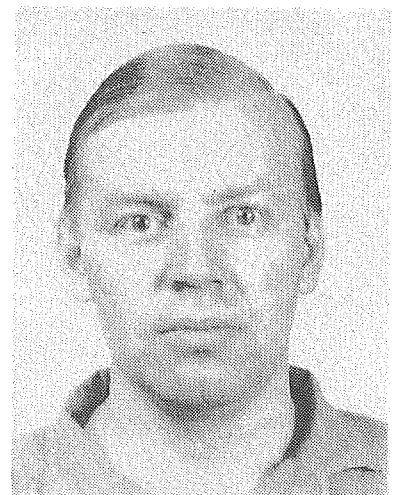
Kalevi Kalloseen ehti karjalaisuus juurtua ennen paikkakunnan vaihdosta. 15-vuotiaana hän lähti reisuun ensimmäisen kerran, ja pari vuotta hän ehti olla myös maata puolustamassa.

— Mutta jo suojeluskuntapoikana seistiin yössä yksin vartiossa, huomauttaa Kalevi.

Lapinlahden kylästä Sakkolasta kotoisin oleva Kallosen perhe asettui Lempäälään vuonna -45. Kaupamiehen vika Kaleviin on periytynyt jo menneiltä polvilta:

— Isoisä kauppasi jo ennen vapaussotaa maataloustuotteita Viipurin ja kauppoja teki isäkin, toteaa Kalevi Kallonen.

Karjalaisuudesta Hän tuumaa: — Kyllähän sen jo päältä näkee, mistä on lähtöisin.

Lempäälässä valokuvausliikettä pitävä Tapio Kuisma on nuoremman polven karjalaisia. Hän on syntynyt Tampereella vuonna -49. Tapion vanhemmat ovat molemmat Karjalasta lähtöisin: äiti Hilka Rämö Muolaasta ja isä Lauri Kuisma Lupran kylästä.

Tapion mielestä karjalainen luonteenlaatu ei ole kauppiaalle ja yksityisyrittelijälle pahasta.

— Ihmisten kanssa tulee puhelias ihminen paremmin toimeen. Karjalan murre ei Tapioon enää ole tarttunut.

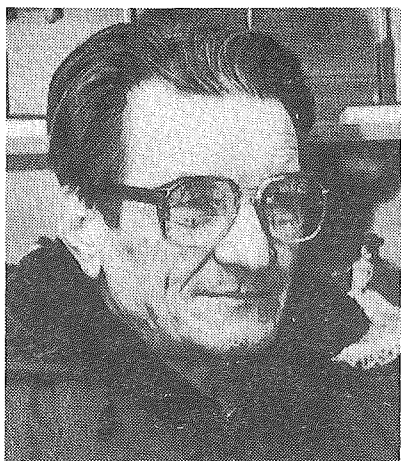
— Kai murretta osaisi puhua, jos tahtois — on sitä sen verran kuulut, hän tuumaa.

Lempäälässä on moni asiakas käysäissyt Tapion sukujuuria, sillä Lauri Kuisma oli Lupran kylässä varsin tunnettu mies.

— Isä halusi vankasti pitää siteillä karjalaisuuteen.

Yrittäjäksi Tapio Kuisma ryhtyi oltuaan vieraalla valokuvaustyössä kahdeksan vuotta. Toinen mokoma on nyt kulunut reippaasti oman yrityksen pyörittämisessä. Tai oikeastaan kahden.

— Ensimmäisen valokuvaus- ja valokuvatarvikeliikkeen perustin Pirkkalaan. Pirkkalan liike on nyt vaimoni hoidossa. Lempäälässä on liikkeellä menossa neljäs vuosi, Tapio Kuisma kertoilee.

Veikko Riikonen jätti Sakkolan taakseen ensi kerran, kun hän oli hieman toisellakymmenellä oleva poikanen. Seuraavan lähdön hetkellä hän olikin jo varttunut sen verran, että 16-vuotias kutsuttiin loppusotaan ilmansuojeluporukkaan. Haitermaa on Veikko Riikosen kotikylä.

Lempäälään Veikko asettui vuosien 46—47 paikkeilla, oli vähän aikaa pois ja palasi taas takaisin. Lempäälästä löytyi myös puoliso.

Veikon yritys Peltityö V. Riikonen syntyi vuonna 1957. Yrityksen suurimpina vuosina töitä tehtiin kahdeksan miehen voimin ja työmaat sattuivat pitkin Suomenmaata. Nyt Veikko Riikonen häärii yrityksessään kahden nuorimman poikansa kanssa. Kolarissa menehtynyt vanhin poika oli myös yrityksessä mukana.

Teemme ilmastointitöitä etupäässä. Työmaat ovat nyt Lempäälässä ja lähiympäristössä, sanoo Veikko.

Hän kertoo jo kotiutuneensa Lempäälään. Sentään muutaman kerran vuodessa hän jättää Lempäälän taakseen: Lapin kala-apajat kutsuvat silloin innokasta kalamiestä.

Marjo Ristilä

Sakkolan porsaita kasvaa yhä

Maatiainen, luppakorva, kovaääninen ja nätti pienenä kuin mikä. Tietysti se Sakkolan sika. Porsaitaan kuulun Sakkolan sikaperinteet jatkuvat yhä. Yksi sikojen kasvattaja on Heikki Naskali Lempäälästä. Heikki hääri possujen parissa Naskalin suvussa jo neljännessä polvessa.

Vastakkain navetassa Lempäälässä röhkii kolme komeaa emakkoa, joista kaksi on jättänyt taakseen kesäisen urakan: pikkupossuja pyörii nyt karsinoissa 18 kappaletta. Parhaimmillaan Naskalin navetassa on ollut possuja 50.

— Ei meillä Sakkolassakaan montaa emakkoa kerralla ollut, neljä, viisi vain, muistelee Heikin sisar Hellin Naskali.

Mutta silti on Sakkolan sikaperinne kuulunut vahvasti Naskalin perheelle. Heikin ja Hellinin isä Matti, tämän isä Antti ja hänen

isänsä Simo olivat jo etevä parisniekkoja. He kiersivät välittämässä possut Pietariin ja moniin muihin paikkoihin.

— Jo 30-luvulla isä-Matti lähti muualle Suomeen possuja kauppamaan: Riihimäelle, Helsinkiin ja Rovaniemelle asti. Rovaniemeltä kai Sakkolan porsaita matkasi aina Liinahamariin saakka, kertoilevat Heikki ja Hellin Naskali.

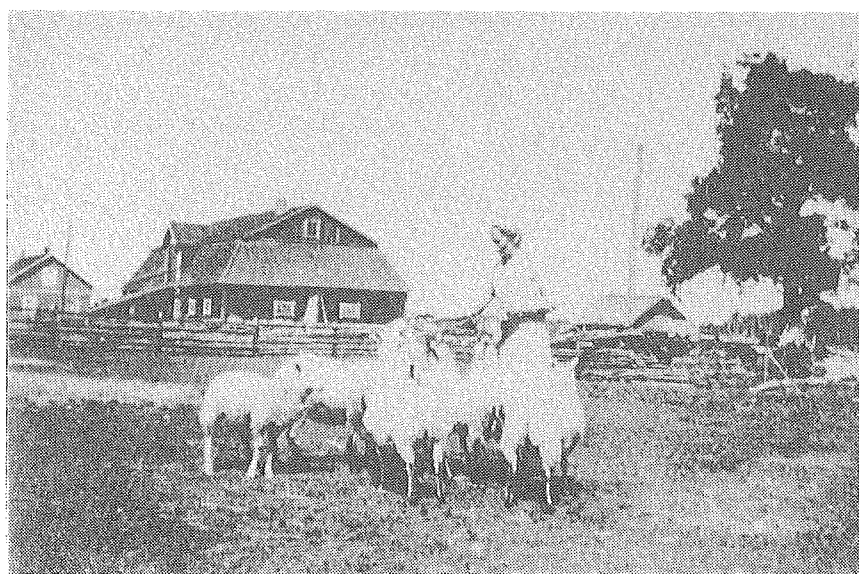
Ja mitä kauemmaksi ja ahkerammin parisniekat kulkivat, sitä vanhemmaksi tuli Sakkolan porsaiden maine. Vielä kun kauppamiehen kieli tiesi oikein omiaan kehua:

— Meidän possut on suurii ko maailma ja toist viel suurempii, mainosti Matti Naskali.

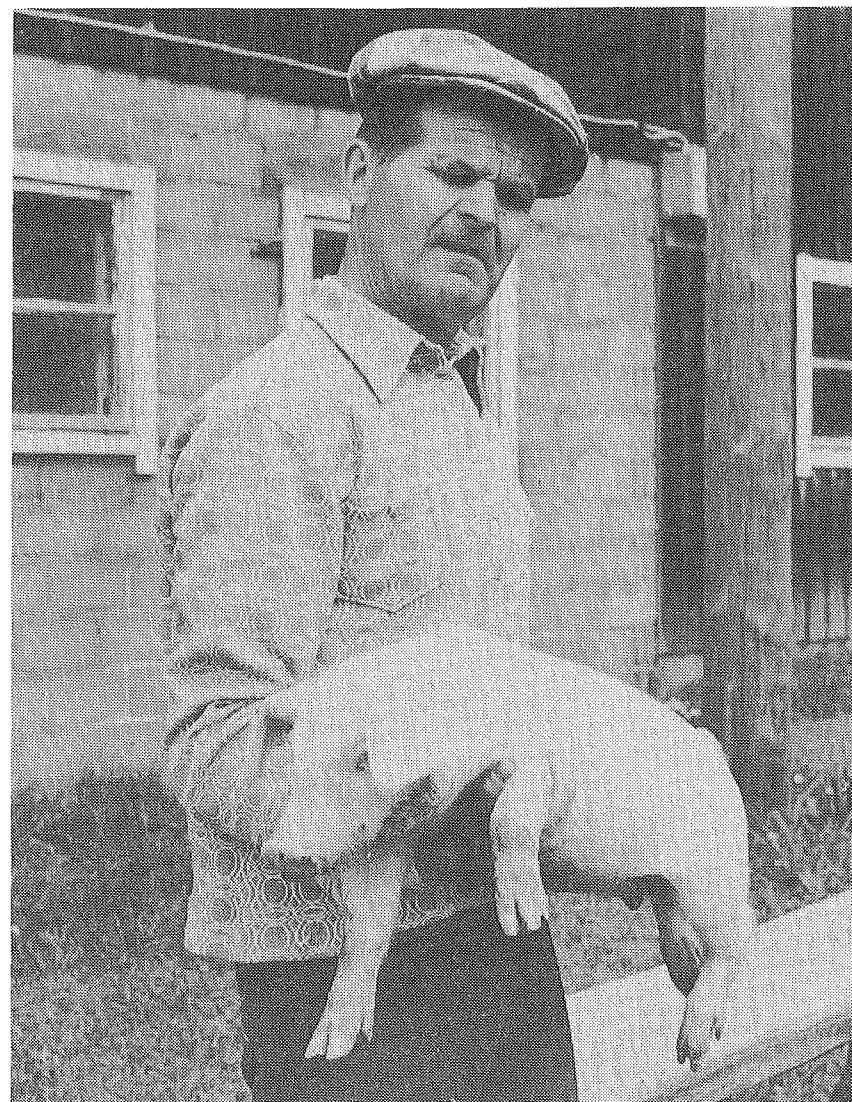
Ja kauppa kävi.

— Sakkolan pitäjä pärjasi possukaupalla, uskoo Hellin Naskali.

— Jo 30-luvulla meillä oli siellä

Kuvassa Naskalin pihapiiriä Sakkolasta, missä possuja otettiin vastaan, taustalla Naskalin Matin navetta. Etualalla Lampaiden kanssa Alma Kuisma, os. Naskali.

Paljonkohan possu painanee, tuumaa Heikki.

Porsaat lastattiin Naskalilla tukeviin laatikoihin ja ne nostettiin hevosrattaille. Useasti kahdella hevosella kopsutettiin seitsemän kilometrin matka rautatieasemalle, missä possujen kyyti vaihtui rattaista junanvaunuun.

— Myöhemmin kauppamiehet kulkivat autoilla possuineen, lisää Heikki.

Possujen kauppaamisen lisäksi Naskalin perheessä oli mittavaa myös vasikkavälitys.

Parisniekkoja joka kylässä

Hellin Naskali kaivaa pöytälaatoista vanhoja kirjoituksia, jotka Matti Naskali on merkinnyt muistiin porsaskuljetuksen kultaajoilta.

— Sakkolassa oli joka kylässä possuparisniekkoja, kuten Rastaat, Loposet, Kiiskit, Tuokot, Nuorat, Paukut, Ollikaiset, Sipiläiset, Koriset ja Naskalit. Monet heistä useammassa polvessa.

— Kevät oli porsasvälityksen kiihtoisinta aikaa, toteaa Heikki Naskali.

— Mutta meidän isä-Matti oli kyllä aina reissussa, huomauttaa Hellin.

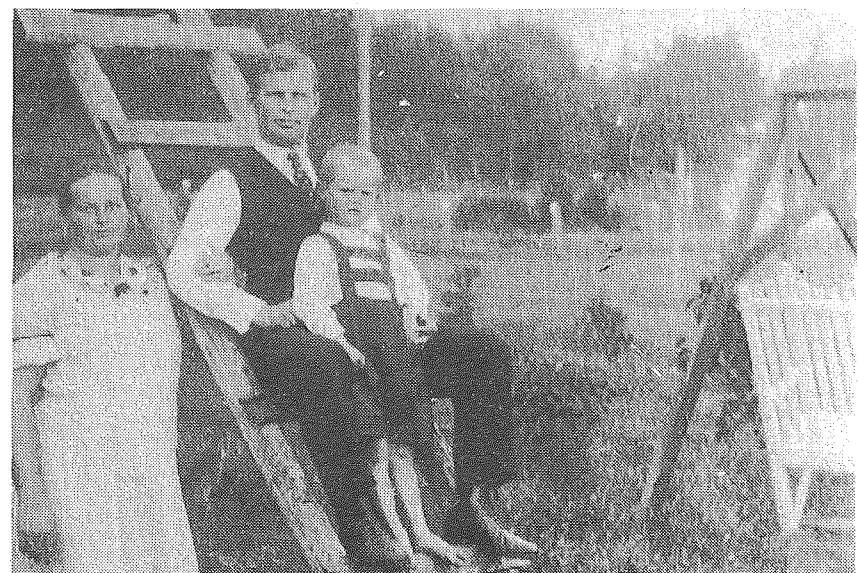
Marjo Ristilä

koulut, lastenkodit ja kunnalliskodit.

Porsaat saivat kyytiä

Lähes joka talossa Sakkolassa oli emakko tai useampia, mutta ei niinkään suuria sikaloita. Porsasvälittäjät kiersivät ostamassa possut, etukäteen he maksoivat niistä käsirahan. Loppumaksu tuli, kun possut tuotiin välittäjän kotiin.

— Meillä oli joka torstai ja maanantai oikein pienet markkinat kopitihalla, kun possuja tuotiin meille kahdesti viikossa. Emännät olivat silloin lujilla — heidän kun oli määrää aina kahvittaa kaikki porsantuotajat, muistelee Hellin.

Matti Naskali istuu tikkailla Heikki-poika sylissään, vieressä äiti Alma. Matti Naskali oli kova porsaskauppiamies, ja Heikki jatkaa vielä porsasperinnettä Lempäälässä.

Eräs lapsuuden kost'reisu

Entis aikaan pidettiin hyvin tärkeänä asiana sukulaisuus suhteita, niinpä käytiin usein kostissa, sukulioimassa toistemme luona. Minulle on jääneet elävänä mieleen monet kost'reisut, joissa sain olla mummon mukana lapsena ollessani. Silloin pidettiin tärkeänä ja läheisenä myös kummin ja kummilapsen suhdetta ja kanssakäymistä. — Minäpä kerron tässä erästä kost'reisusta, jonka sain käydä mummon kanssa.

Mummon veljentytär asui miehensä kanssa Raudun Palkealan kylässä. Hän oli mummon kummityttö ja hänen miehensä oli kylässä kaupanhoitajana, niinpä he olivat laittaneet nuoren kodin tähän kylään.

Mummo oli suunnitellut tätä matkaa ja luvannut ottaa minut mukaan, niinpä jo jännityksellä tätä matkaa odotin. Tuliaiset ja matkatavarat pakattiin huolella vaneriaskiin ja aski vielä nahkaremmillä kiinni varmuuden vuoksi ja niin olimme kohta lähtökunnossa. Vielä tietysti pyhävaatteet päälle ja nap-

pikengät jalkaan, sekä suuntasimme askeleemme eräänä kauniina kesäisenä lauantaina iltapäivällä vaneriaskimme kanssa Kekkilän rykille.

Valkoinen laiva jo huusi tullessaan ja lipui rantaan, laivamiehet kiinnittivät köydet hetkeksi ja sitoivat laivan laituriin, ja asettivat meille sillan, jota myöten päästiin hyvin laivaan. Nyt saimme sitten katsella ja ihailla kesäisen kauniita Suvannon rantamaisemia. Laiva puksutti vuoroin kummallekin puolelle Suvannon rantoja, poiketen Lapinlahden, Lep'ojan, Volossulan ja Riiskan laitureille tuoden matkustajat Kiviniemestä päin kotiin ja ottaen mukaan Metsäpirttiin päin menijät.

Tämä kaikki oli tavallisesta arkipäivästä poikkeavaa elämän menon seuraamista ja viehätti lapsen mieltä uutuudellaan. Me jäimme laivasta pois Metsäpirtin puolella. Kävellessämme rannasta mäkeä ylös mummo selvitti harmaita taloja ja sanoi sen olevan Vaskelan kylää, tien vasemmalla puolella. Hän ker-

toi, että siinä kylässä asui ennen runonlaulaja Larin Paraske.

Käveltiin vielä mäkeä ylös ja jatkettiin matkaa Palkealan kylään, josta löytyikin kohta määränpäämme Palkealan osuuskauppa. Siellä otettiin yllättävät kost'vieraat ilolla ja ystävänä vastaan, koska kummi tuli ensi kertaa vierailulle. Meitähän pidettiin kuin piispaa pappilassa. Heillä oli pieni koira, Sami, josta minä sain leikkitoiverin ja lisäksi kutsuivat vielä naapurin lapset Lyylin ja Paavon minun seurakseni ja me viihdyttiin hyvin.

Lyyli ja Paavo esittelivät minulle Palkealan kylää. Heidän kotinsa oli aivan lähellä koulun takana. Kylä oli korkealla paikalla ja sieltä oli hyvä näkyvyys myös Venäjän puolelle saakka. Sitä minä katselin ja ihmettelin, koska siellä näkyi rakennuksia ja savu nousi korsteineista niinkuin Suomen puolellakin! Tuntui sellainen outo tunne, että me nyt ollaan näin lähellä rajaa, jonka rajan takana on suuri maa, josta me lapset ei paljon tiedetä.

Pyhäamuna lähdettiin joukolla Palkealan ortodoksiseen kirkkoon ja tämä oli meille mummon kanssa outo ja ihmeellinen kokemus, koska kirkossa ei ollut penkkejäkään, kuin sivulla kaksi pientä penkin pätkeä, mihin me sitten istuuduimme, mutta koko muu kirkkoväki seisoi.

Tämä oli kovin erilainen kirkkomeno mihin me luterilaiset olimme tottuneet.

Ihmiset lauloivat ja kumartelivat, tekivät ristinmerkkiä seisaaltaan. Pappi suitsutti astiasta savua. — En minä kyllä ymmärtänyt tästä juuri mitään — kuitenkin sen, että Jumalan palvelusta tämäkin oli, mutta

Palkealan kost reisulla otettu kuva. Sirkka, Paavo, Lyyli ja koira Sami. Takana Palkealan koulu, v. 1929—1930 aikana.

niin kovin erilaista, mutta siellä olivat ihmiset tätä ymmärsivät.

Meille kerrottiin, että tässä kirkossa kävi aikanaan myös Larin Paraskekin. Kävimme katsomassa Larin Parasken hautaa, joka oli hautausmaan kulmauksessa, korkea hautakivi varustettuna korkokuvalla, joka esitti tätä runonlaulajaa. Minulle tämä pieni tilaisuus jäi erikoisen kirkkaana mieleen.

Ihmettelin silloin, että mikä kum-

ma tämä tällainen Larin Paraske oikein on, kun hänestä paljon puhutaan.

Nyt vasta vuosikymmenien kuluttua Anu Kaipaisen "Poimisin heleät hiekat" -kirjan välityksellä tämäkin asia on selvinnyt aika hyvin.

Onhan nyt ollut myös ohjelmaa radiossa ja televisiossa, esitetty näytelmiä... Nykyiset ihmiset tietävät ja tuntevat minkälainen on tuo kuuluisa kansannainen, joka istuu kö-

köttää Helsingissä katsellen Kansallismuseota...

Tämä Palkealan kost'reisun jälkeen oli kotona paljon kertomista uusista ihmeellisistä kokemuksista. Enpä silloin aavistanut kuinka kuuluisan ihmisen jalan jäljillä astelin, mutta nuo lapsuuden muistot on säilyneet kirkkaina nämä monet vuosikymmenet.

Sirkka Kuuppo

Haparaisten Nuorisoseura mukana juhla järjestelyissä

Haparaisten nuorisoseura on osaltaan mukana tämänvuotisten Sakkola-juhlien järjestelyissä. Juhlatoimikunnassa ovat nuorten edustajina Tuula Laitinen ja Ilpo Viskari. Haparaisten nuorisoseuran pääpanos juhla järjestelyissä ajoittuu varsinaisiin kahteen juhlapäivään 2.—3. elokuuta. Väkeä tarvitaan moniin toimiin — siis kaikki mukaan.

Sakkola-juhlien järjestelyissä mukana olo on tervetullut toimintamuoto meille nuorisoseuralaisille. Tuovathan juhlat aiheen useampaan johtokunnankokoukseen sekä mahdollisesti muutamaan illanviet-

toon. Nuorekkaan johtokuntamme muodostavat tänä vuonna Ilpo Viskari (pj.), Terhi Koiranen (siht.), Veikko Koiranen, Heikki Koiranen, Tuula Laitinen, Juha Kallonen, Miika Kallonen, Erkkö Kallonen, Esko Viskari ja Mika Heikkilä.

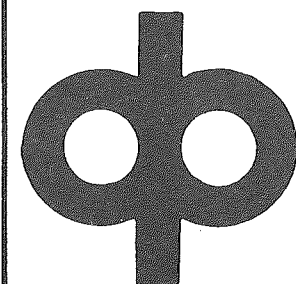
Toimintasuunnitelmassamme on tälle keväälle ja kesälle ajoittunut kolme päätapahtumaa. Näistä ensimmäinen, nuorten discomatka Pieksämäelle hotelli Savonsolmuun on onnistuneesti takanapäin. Mukana matkassa oli kolmisenkymmentä seuralaista.

Toinen mittavampi tapahtuma ajoittuu heinäkuulle. Järjestämme

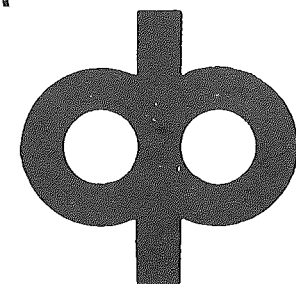
leikkimieliset kisailut rullasuksiihihtoineen. Muutakin reipasta ohjelmaa on tuolloin luvassa.

Haasteellisimpana tehtävänä on Sakkola-juhlien järjestelyihin osallistuminen. On hienoa, että Lempäälän Karjalaiset ovat antaneet myös nuorille mahdollisuuden osallistua juhla järjestelyihin. Toivon näin entistä useampien nuorien saapuvan juhlille. Arvokkaan juhla perinteen jatkuvuus saattaa olla myös taatumpi, kun nuoret ovat mukana juhla kuvioissa.

Juhlilla sitten tavataan niin nuoret kuin varttuneemmatkin.

**TÄMÄN PÄIVÄN PANKKIPALVELUA
— PERINTEISIIN NOJAUTUEN —
LEMPÄÄLÄSSÄ JA VIIALASSA
PAIKKAKUNNAN JA JÄSENTEN PARHAAKSI**
**Lempäälän-Viialan
Osuuspankki**

Eero Kurikka edelleen Suvanto-Säätiön valtuuskunnan puheenjohtajaksi

Suvanto-Säätiön valtuuskunnan kokous pidettiin Tampereella. Avauspuheessaan pj. Eero Kurikka muisteli edesmenneen rovasti Laurilan työpanosta säätiön valtuuskunnassa ja hallituksessa sekä hänen toimintaansa Sakkolalaisten hyväksi vaikeina aikoina ja kehoitti hetken hiljaisuudella kunnioittamaan pidetyn rovastimme muistoa.

Valtuuskunnan puheenjohtajaksi valittiin edelleen Eero Kurikka Huittisista, varapj. Uuno Pulakka Ruovedeltä, lisäksi valtuuskuntaan kuuluvat; Usko Koiranen Valkeakoskelta, Pertti Loponen Pirkkalasta, Toivo Ukkonen Punkalaitumelta, Esko Kallonen ja Aaro Viskari Lempäälästä, Helmi Uosukainen Pinsiöstä, Martti Karonen Tampereelta, Yrjö Raaska Vesilahdelta, Pentti Pärssinen Juupajoelta ja

Samppa Viskari Orivedeltä.

Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Yrjö Raaska, varapj. Esko Kallonen, jäseniksi Eino Koiranen, Esteri Loponen ja Eino Vanhanen, varalle Anneli Kuisma, Elli Pulakka ja Samppa Viskari.

Toimintakertomuksesta selvisi toiminnan pääpainon olevan uusin-
tapainoksen aikaansaamisen Sakkolan Historiasta, jonka edellinen painos on loppuun myyty.

Hyväksyttiin tilit ja myönnettiin vastuuvapaus tilivelvollisille. Suvannon-Seutu lehden tilit esitti päätoimittaja Purontaa, todettiin lehden talous vakaaksi eikä tilaushintaa tarvitse nostaa vuodelle 1987.

Säätiön 40-v.juhlaa vietetään Sakkola-Juhlan yhteydessä 1987 Tampereella. Juhla järjestetään yhdessä Sakkolan Sotainvaliidikerhon

kanssa. Juhlan nettotuotto jää invaliidikerholle kokonaisuudessaan.

Tilintarkastajiksi valittiin Meri Männikkö, Terttu Nahkola ja Kauko Virolainen varalle Toivo Männikkö, ja Jaakko Valkonen. Edustajaksi Karjalan Liiton ja Karjalais-
ten Heimotalo Oy:n kokouksiin valittiin Yrjö Raaska.

Martti Karonen esitti että säätiö tukisi mahdollisia sukututkimuksia Sakkolalaisten osalta. Asia jäi Hallituksen valmisteltavaksi.

Karjala takaisin. Samppa Viskari esitti että säätiön taholta tehtäisiin ehdotus Neuvostoliiton johdolle Karjalan takaisin saamiseksi. Ehdotuksen johdosta virisi vilkas keskustelu ja esitys sai osakseen myönteistä mieltä. Asia jäi kuitenkin vielä kypsyttämään.

Y R

Hyvästijättö kotiseudulle

Kevät kerkeä tulevi,
valon aika valkenevi.
Tuopi muistot tullessansa,
kaipausten kerallansa.

— — —
Riiskan tietä rilluttelin,
Raajun tietä rallattelin.
Vuokkometsien välissä,
petäjien pylväikössä
kotimetsät matkaelin.

Yhä mieleni tekevi
noita seutuja somia
katsomahan, kulkemahan...
Vaikkei viipyä voisikaan,
yötä yhtään yövytellä.

Siinä seudulla Suvannon,
kotirannan reunamalla
silmin suurin katselisin,
tähystäisin, tarkastaisin...
— Sieluun syvälle siirtäisin
kuvan kauan kaipaamani.

Ehkä tuttuja tapaisin,
tuomikujan tunnistaisin.
Pihapuilleni puhuisin,
lehmuksille lepertäisin.
Syleilisin pärnäpuita.
Ilo-itkua itkisin!

Vielä tutkia tahtoisin
perustukset pesäpaikan,
missä silmäni avasin,

elonjuoksuni aloitin,
päästin äänen ensimmäisen.

Lähtiessäni takaisin
vilkuttaisin viimeiseksi,
hyvästejä heittäissäni.

Kiitosmielin kiiruhtaisin
takaisin nykyoloihin,
toive harras täytettynä.
Katsottuna on kotipaikka,
hyvästelty synnyinseutu.

Suuri rauha rinnassani,
vaikka Tuonetar tulisi,
laivallansa lennättäisi
uusihin olotiloihin!

Elsa Tuokko

Päiväuni

Kun on lauantai tuvassa,
hiljaisuutta huonehessa,
annan ajatusten juosta
likemmäksi maammon maata,
taaton tuttua tupaista.

Lähe, sisko, seurakseni,
veli vierellä vaella,
kiipeä kotimäelle,
nurmikolle nukahtele
pienen päiväunen verran
elon aamuaikoihisi!

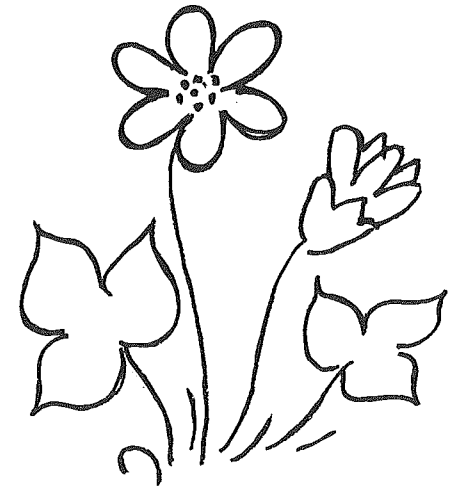
Siellä juosta jolkutamme
vesiojan vieremillä,
lastulaivat uittelemme,
kevään kukat keräilemme.

Tahto ois' taputtaa maata,
jossa kasvoi kerhokasvit,
sivellä hiukan savea,
josta lelut laittelimme,
suudella Suvannon vettä,
jota lasna loiskutimme,
onkia kaislikkokaloja
iltasella iloksemme.

Jopa nälkä näivertävi.
Porstuahan ponkaisemme,
siitä kiireesti tupahan
eteen armaan emosemme
piirakkaista pyytämähän,
kakkaraista kahmimahan,
lippomahan läpökkäistä,
möllyä möyhentämähän.

Sitten korit koppasemme,
lähilehtohon lähemme.
Polut polveilevat käymme,
leikkikivet kiipeilemme,
ahonlaidat astelemme,
mansikkaiset maistelemme.

Huhuilemme marjamailla
toistamme puitten takana.
Sytytämme lekkoamme,
jossa kypsävi peruna.
Pähkinäiset pureksimme,
rantamilla rallatamme.
Poreilevat pohjapurot,
läikkyvät lähteet ihanat.
Kukkivat kesäiset niityt,
kalkattavat karjankellot.

Linnut laulaa lehtoloissa,
satakielet soittelevat,
tuoksuvat tuhannet kielot.

Päättyy jo päiväuneni,
pyörähtääpi piilohonsa.
Joikuu kauan kaihojoutsen
aamuajust' iltaan asti
rakasta rajantakaista
synnyinmaata mansikkaista.

Kirj. Helmi Puolimatka
(Keljasta)

Mielenrauha

Meksikon maanjäristys toi mielen ystäväni Kirsti Baltar'en, joka asuu tai asui Meksiko Cityssä. En vuosikymmeniin ole kuullut häneltä itseltään mitään.

Työne-Kerttu Virkki tapasi hänet käydessään Meksikossa ja Kirsti-ystäväni oli vastavierailulla hänen luonaan Helsingissä.

Kirsti oli ihana ihminen. Sisäisesti ja ulkonaisesti. Viipurissa hänellä oli kaunis koti, missä kävin usein. Monet lämpöiset kodikkaat hetket noilta ajoilta yhä lämmittävät. Varakkaan kodin lapsena hän sai onnellisen lapsuuden ja varhaisnuo-

ruuden. Myöhemmin elämä ei ehkä ollut enää täysin onnellinen. Hänen isänsä joutui vararikoon. Syytä en tiedä miksi, mutta menettivät omaisuutensa. Kirstin opinnot olivat jäädä kesken. Iloitsin kun sain olla takajana opintolainaan, jonka hän aikanaan maksoi täydellisesti, kun sai hyvän työpaikan Arabia-yhtiön ulkomaankirjeenvaihtajana.

Virkansa kautta hän varmaan tustui saksalaiseen aviomieheensä Reimers'iin. Kauppaedustajana Reimers sai työpaikan Meksiko Cityssä. Niin joutui Kirstikin lähtemään kaukaiseen maahan.

1940 sain häneltä kirjeen Viialassa ollessani, jossa hän tarkoin kertoi vaiheitaan uudessa maassa. Kaikki tuntui silloin olleen hyvin.

Matkalaukku oli valmiiksi pakatuna synnytyssairaalaan menoa varten hakemaan ensimmäistä vauvaansa. Hän kertoi olevansa erittäin onnellinen.

Tuo kirje olikin ainoa, mitä häneltä enää koskaan sain. Kautta rantain vain olen saanut kuulla, että avioliitto särkyi. Kirsti jäi kahden lapsen kanssa kuitenkin edelleen Meksikoon. Hän otti takaisin tyttönimensä ja kuulin hänen olleen lähetystön töissä.

On tosiaan omituista, että ystävä voi noin täydellisesti kadota. Ehkä

on suurin syy oma saamattomuute-
ni. Ja ajan liian nopea meno.

On minulla kuitenkin kaunis
muisto. Toiselle tyttärelleni annoin
nimeksi Kirstin, lempinimenä Kir-
sikka.

Nyt kun onnettomuus on koh-
dannut Meksikoa, niin tulee ajatel-
leeksi, että elääkö Kirsti vielä siellä.
Ehkä, sillä hän oli 3 v nuorempi mi-
nua. Kuinka on käynyt tuossa pa-
hassa onnettomuudessa? tietoja on
vaikea saada. Yritän Suomen lähe-
tystön kautta, mutta tuskin onnis-
tun, kun en edes tiedä osoitteita-
kaan. Kirstin sisko Irja asuu Helsin-
gissä, ehkä vielä. Hän oli apteekka-
ri muistaakseni Munkkiniemessä.
Eläkkeellä kai nyt, sillä Irja oli 3
vuotta vanhempi Kirstiä.

Todellisuus on tarua ihmeellisem-
pi tässäkin tapauksessa.

Muistelen kaukaista juhannusta
1930, jonka vietimme Valamossa.
Eino Paaso oli myös seurassamme
ja tuo kuva on Einon ottama.

Menimme Valamoon laivalla
Sortavalasta. Sortavalassa tapasim-
me myös Irja-sisaren sulhasen. Hän
oli lentäjä. Kerronpa kovan kohta-
lon. — Olivat avioliitossa vain
muutaman vuoden, kun Irjan mies
joutui lento-onnettomuuteen. Kone
putosi kentälle ja mies sai surman-
sa. Surullinen tarina.

Takaisin Valamoon — monen
unelmien saareen. Kuinka suurem-
moisen tunnelman saikaan aikaan
tuo pyhä saari! Rauha tuntui lepää-
vän sen yllä. Komeat kirkot, luosta-
rirakennukset ja valtavat puistot
saivat ihmisen sanattomaksi ihas-
tuksesta. Sadulta se nyt tuntuu.

Kävelimme kukkapeltojen kes-
kellä kiemurtelevia puistoteitä. Siel-
lä näimme harmaapukuisen munkin
keräämässä kukkia. Pysähdyimme
ihaillemaan munkkivanhusta, jolla
oli syli täynnä kukkia. Munkkikin
huomasi meidät. Tuli luoksemme ja
antoi meillekin kimpun kukistaan.
Munkki puhui vain venäjää. Kysyin

*Kirsti, munkki ja Klaudia
juhannuksena 1930 Valamossa.*

häneltä: — Onko hän onnellinen ja
miksi hän tahtoi elää saareissa eros-
sa maailman menosta. Olen usein
muistellut ja harkinnut hänen seli-
tystään. Tähän tapaan hän jutteli:
"Tahdon löytää mielenrauhan. Sen
löytäminen ulkomaailmassa ei ole
helppo tehtävä. Täällä kaukana
maallisista riennoista on helpompi
löytää tapa ajatuksille. Ihmisen aja-
tuksia ei voi kahlita. Mutta ihminen
itse voi ohjailla näitä rukouksen
avulla. Jokapäiväisen leivän saa
täällä työnteolla, mikä on suuri siu-
naus jokaiselle. Yhteistyöllä tulee
yhteishuolto. Maallinen majamme
saa ravintonsa ja kuntonsa työn ra-
situksesta.

Kun ahkeroi tehtävässään niin
jää aina enemmän aikaa henkiselle
minälle. Väsyneenä on ilo levätä ja
kiittää elämästään Luojaansa, jon-
ka rakkaus on alati apuna. Korkein
tahtoo meidän nauttivan Hänen ih-
meistään — luonnonkauneudesta,
kuten kukista juuri tällä hetkellä,
jotka ovat parhaassa loistossaan.
Kaikki on lahjaa Luojalta ja kaikki
on meitä, Hänen luotujaan varten.
Minkä kauniimmaksi teemme
asuinsijamme sitä iloisempi on Luo-

jamme ja sitä onnellisempia olem-
me me, jotka edustamme tuota
Suurta Voimaa, Viisautta ja Rak-
kautta. Mielenrauha on tärkeintä,
lapset.

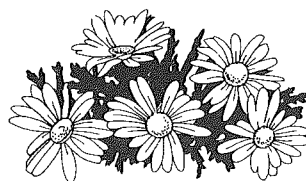
Yrittäkää säilyttää mielenrauha,
niin kaikki muu järjestyy, rukoillen
ja luottaen Häneen, joka loi meidät
omaksi kuvakseen."

Olen usein ajatellut miten vaike-
aa oli varmasti jättää Valamon saa-
ri, sen monelle jo korkeaan ikään
tululleille asukkaille. Onhan Heinäve-
si pieni korvike, muttei se ole Vala-
mo sittenkään, vaikka kuinka yrit-
täisi mukautua.

Mielenrauha? Eihän se vaan jää-
nyt tuonne Laatokan helmeen??
Toivottavasti sen he saavuttavat
myös Heinävedellä.

Elin hetken Valamossa koko sie-
luni voimalla. Kirsti ja Eino ilmielä-
vinä, nuorina, kauniina, olivat het-
ken lähelläni. Kiitos Luojalta —
muisteluista!

Klaudia

REMINGTON METSÄSTYSASEITA

T:mi H. Karttunen
puh. (931) 411 497

VEIKKO SOKURA Erikois- hammasteknikko

TAMPERE
Mäkipääkatu 39—41 II kerros
Puh. 556615

Kuvat kertovat

"Kotisi ja maasi muista, sinne
juuresi sitele. Työsi-tähkät sinne
siirrä, mikä on kutsu kansallasi, sii-
nä sullakin osasi."

Tähän runon ja laulun säkeisiin
liittyy paljon sisältöä meidän karja-
laisten elettyihin vuosikymmeniin.
Olemme saaneet noudattaa kansal-
lista kutsua viimeisten sotien joh-
dosta monella tavalla.

Juurilta saimme lähteä 1939 ja
saimme palata 1941 hävitetyille koti-
seudulle.

Jälleenrakennustyöt aloitettiin,
työtä riitti kotien rakentamisessa ja
maanpuolustus vaati myös osansa.

En kerro enempää kaikesta siitä
mitä saimme tuntea ja kokea näiden
vuosien aikana. Omat muistot
olemme varmaan kätkenneet sisim-
päämme, josta ne silloin tällöin
meille kertovat myötä- ja vastoin-
käymisistä. Sillä niitä on näiden
vuosikymmenien aikana kertynyt
jokaisen sakkolalaisen kohdalle.

Keskityn nyt muistelemaan Kivi-
niemen ilmavalvonnasta Lottatyös-
tä ja toiminnasta jatkosodan aika-
na.

Me aloitimme työmme palat-
tuamme Hämeestä evakosta rak-
kaille kotikunnalle 1941 kesällä.
Saimme määräyksen siivousryhmä-
nä lähteä töihin. Aloitimme työt
Lupran kylästä Hännikäisen talon
siivouksella. Iloisin mielin ja laulun
voimalla puhdistuivat talot. Ko-
mennukset jatkuivat, saimme syk-
sällä lähteä muonittamaan 10 eril-
listä linnoituskomppaniaa Valkjär-
velle, siis naapuripitäjään. Minä
sain emännän nimityksen, olinhan
joukon vanhin. Puurot ja sopat kie-
huivat, ruoka maistui miehille,
meillä oli hyvä yhteisymmärrys,
miehet jäivät meitä ja työtämme
kaipaamaan. — Sillä me saimme
jälleen työsiirron, tällä kertaa Kivi-
niemeen, siis kotikylään ilmaval-

vontaan Raudun IVAn alaisuus-
teen. Meille oli järjestetty vartio-
päälikkö varapäälikköineen.

Tämä oli meluinen komennus.
Osuuskaupan katolla suoritimme
vartiotehtävät ja majoitus oli Kivi-
niemen-kosken partaalla olevassa
entisessä poliisiputkassa.

Kun IVAn päälikkö tuli tar-
kastuskäynnillä tutustumaan mei-
hin ja työhömmme, niin hän antoi
vartiopääliköille siirron toisiin teh-
täviin ja jätti meille, Kiviniemen lo-
tille, vastuun kotiseutomme varti-
oinnista.

Minä sain "komentajan" tittelin,
jota tehtävää hoitelin niin kauan
kuin IV-asema oli koossa. Hyvin
me suoritimme tehtävämme, mutta
masentavaa oli olla hävitetyn koti-
kylän keskustassa.

Tämän masennuksen vastakohta-
na oli meillä Isänmaan ja kotiseu-
dun hyväksi tehtävä työ. "Mikä on
kutsu kansallasi, siinä sullakin osa-
si."

Edelleen minulla on ilo kertoa,
että saimme olla kotiseudulla ilma-

valvonnassa niinkauan kun alkoi 9
pnä kesäkuuta 1944 se suuri hyök-
käys. Paikka vain muuttui seuraava
vaihe oli Viiksanlahden kylässä,
jossa vartiotori oli syvällä metsäs-
sä ja majoitus oli Einari Liuksen ta-
lossa.

Seuraava siirto oli Kiviniemen
kasarmin torniin, jossa jatkoimme
vartiointia. Majoitus oli kasarmilla.

— — —

Kotiväkemme oli palannut eva-
kosta ja aloittanut kyntämisen, kyl-
vämisen sekä korjaamisen pelloilta
ja kotien rakentamisen. Meillä oli
ilo käydä lomapäivinä osaltamme
kantamassa kortemme yhteiseen ke-
koon kotitöissä.

Elämä omilla juurilla alkoi pa-
lautua ja usko lujittua elämän jat-
kuvuuteen synnyinseudulla. Kevät
oli kaunis ja lämmin. Kylvötyöt
tehty, mutta jälleen saimme jättää
kaiken ja vihollisen pommituksien
keskeltä lähteä länttä kohti.

Meidän ilmavalvonta-asema sai
komennuksen Puumalaan ja sieltä
edelleen Hämeenlinnaan. Aulangen

*Rivi I oikealta vasemmalle Lempi Nuora, Helmi Uosukainen, Alina Kar-
panmäki, Hanna Roos ja Laura Käppi. II rivi Lempi Uosukainen ja Aino
Suokas.*

Kuolleita

Viljo Heikkonen syntyi 20.9.1904 Sakkolassa, kuoli 10.4.1986 Nokialla. Siunaustilaisuus Nokian kirkossa 19.4.-86, jonka jälkeen muistotilaisuus Koskenmäen seurakuntatalossa.

Armas Holttinen syntyi 10.6.1909 Valkjärvellä, kuoli 11.4.1986 Jyväskylässä.

Pitkään sairastettuaan ja voimavarojen ehtyessä, hänen oma toiveensa oli jo jonkun aikaa päästä pois elontaipaleelta. 11.4.1986 toiveensa toteutui. Taivaan Isä kutsui hänet tästä ajasta pois.

Siunaus toimitettiin 19.4.1986 Jyväskylän Seppälän hautauskappelissa lähimpien omaisten ja ystävien läsnäollessa. Siunauksen toimitti rovasti Simojoki. Kiitollisuudella muistaen.

"Näin taipuu elämämme myös

tornissa suoritimme viimeisen palveluksen ilmalavonnassa.

Jokaisen mukana olijan muistojen kerään lisääntyivät nämä langat joita kasvoi ja karttui kotia ja isänmaatamme palvellen.

Kerron tässä vielä lopuksi, että komennuksemme jatkui ja päättyi vasta rauhan tuloon, joka oli 19.10.1944. Meidät siirrettiin eri yksiköihin, joten yhteinen taival päättyi, jokainen sai omalta kohdaltaan työn ja vastuun uusissa tehtävissä.

Omalta kohdaltani kerron, että minä ja Aino Suokas jouduimme muonittamaan It-patteria, jossa oli väepelinä oman kylän poika Lauri Männikkö. It-patterin mukana menimme Turkuun, sieltä pääsimme siviiliin ja etsimään kattoa päämme päälle sekä työtä. Saarijärvellä omaisteni luona sain alkaa mukautua veräjille vierahille.

Aino Suokas meni omaistensa

eteen leikkaajan. Soi korjuuhetkesämme tuuli Jumalan."

Aili Kirjalainen os Valtonen syntyi 27.1.1910 Sakkolassa, kuoli 18.5.1986 Tampereella.

Tyyne Hynnä os Meskanen syntyi 24.3.1911 Sakkolassa, kuoli 16.5.1986 TAYKS:ssa. Entinen kotikylä Sakkolan Vilakkala.

Arvo Suokas syntyi 27.1.1912 Sakkolassa, kuoli 21.4.1986 Savonlinnassa. Entinen kotikylä Sakkolan Kiviniemi. Siunaus toimitettu 2.5.1986 Talvisalon kappelissa, jonka jälkeen muistotilaisuus Savonlinnan seurakuntakeskuksessa.

Lauri Pitkänen syntyi 23.10.1914 Sakkolan Karholassa, kuoli 12.2.1986 Meilahden sairaalassa Helsingissä.

Konstaapeli Heikki Repo syntyi 2.11.1916 Sakkolan Kaarna-joella, kuoli 26.5.1986 Mäntässä.

Uuno Kiuru syntyi 12.4.1916 Sakkolassa, kuoli 13.5.1986 Pikkonlinnassa. Hänen kotikylänsä

luokse, oliko se Nokia vai Lempäälä, en muista.

Kun katselen tuota kuvaa niin siitä puuttuu Elli, hän tuli joukkoomme myöhemmin.

Lempi Nuora ja Hanna Roos ovat saaneet ijäisyyskutsun. Kuvan alla on ne nimet, jotka heillä olivat silloin.

Myöhemmin nimet ovat muuttuneet, en tiedä kaikkia, joten laitan luettelon silloisista nimistä, kun oli siellä jossakin. Ensimmäinen rivi oikealta vasemmalle: Lempi Nuora, Helmi Uosukainen, Alina Karpanmäki, Hanna Roos ja Laura Käppi. Toinen rivi: Lempi Uosukainen ja Aino Suokas.

Teille kaikille sydämellinen, lämmimmin kiitokseni menneistä yhdessäolon vuosista ja velvollisuuksista, jotka asiallisesti ja hyvin täyttitte. Tämän kaiken me teimme kodin, oman kansan ja isänmaan hyväksi.

H U

Sakkolassa oli Haitermaa ja viimeinen kotipaikka Lempäälä.

Vappu Armida Holttinen os Piirainen syntyi 25.6.1920 Sotkamossa, kuoli 26.3.1986 nykyisen kotikuntansa Pirkkalan vanhainkodissa pitkällisen ja vaikean sairauden uuvuttamana.

Hän ei enää saanut nähdä kaipaamaansa maallista kotiaan, vaan Taivaan Isä kutsui hänet luokseen kauniimpaan kotiin.

Hän oli Oiva Holttisen puoliso Sakkolan Haitermaasta. "Nyt kun kuolemassa eroamme toisistaan, anna meidän taivahassa yhteen tulla uudestaan."

Ester Helena Hotakainen os Kuisma syntyi 21.12.1921 Sakkolan Haitermaassa, kuoli 15.5.1986 Keski-Pohjanmaan keskussairaalassa Kokkolassa. Nykyinen kotipaikka oli Toholammin Sykäriäinen.

Raimo Kuparinen syntyi 3.4.1896 Metsäpirtissä, kuoli 19.5.1986 Nokialla. Hänen kotikylänsä Sakkolassa oli Kiviniemi.

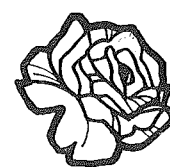
Veikko Johannes Häyrinen syntyi 10.6.1926 Sakkolassa, kuoli 28.5.1986 Tampereella. Entinen kotikylä oli Sakkolan Vilakkala.

Oiva Systä syntyi 6.6.1934 Sakkolan Ojaniemessä, kuoli 29.5.1986. Siunaus toimitettu 14.6.1986 Punkalaitumen kirkossa, jonka jälkeen muistotilaisuus seurakuntatalossa.

Eevi Kuisma syntyi 28.10.1900 Sakkolassa, kuoli 28.5.1986 Helsingissä. Entinen kotikylänsä oli Sakkolan Haitermaa. Harrastuksina ns- ja marttatyö. Siunaustilaisuus Honkanummen pienessä kappelissa 14.6.1986 ja muistotilaisuus Vartiokylän kirkon tiloissa.

Eino Johannes Tuokko syntyi 18.9.1913 Sakkolan Riiskassa, kuoli 29.12.1985 Lohjalla. Viimeinen kotipaikka Helsinki.

Maanviljelijä Albert Viskari syntyi Sakkolan Vilakkalassa

Vuosia täyttäneitä

90 vuotta täytti 17.5.1986 Niko Lai Suikkane Lempäälässä. Suikkane syntyi Sakkolan Petäjärven kylässä maanviljelijän poikana. Hän toimi maanviljelijänä sekä vuodesta 1937 vuoteen 1963 osuuskassanhoitajana aluksi Petäjärvellä ja myöhemmin Lempäälässä ja Kujussa.

Hän on toiminut n. 20 vuotta Suvanto-säätiön ja Suvannon seudun tilientarkastajana ja hänellä oli runsaasti kunnallisia luottamustoimia jo Sakkolassa asuessaan.

75 vuotta täytti 29.3.1986 Elsa Lamppu os Vulli Turussa. Hänen kotipaikkansa Sakkolassa oli Röykkylä.

75 vuotta täytti 20.5.1986 Emma Koiranen os Repo Lempäälässä.

23.10.1893, kuoli 23.6.1986 Orivedellä.

Hänet tunnettiin nuorena hyvänä keskimatkojen juoksijana sekä haitarin soittajana.

Maatilan Albert Viskari osti Orivedeltä sotien jälkeen ja viljeli sitä pari vuosikymmentä, luovuttaen sen pojalleen ja viettäen sen jälkeen hyväkuntoisena eläkepäiväänsä.

sä. Hänen kotikylänsä Sakkolassa olivat Kaarnajoki ja avioliiton solmimisen jälkeen Purpua.

75 vuotta täyttää 1.8.1986 Maire Salmela os Jantunen Ruoveden Väärinmajan Leppäkorvessa. Hän on syntynyt Raudun Orjasaassa. Sakkolassa hän on asunut Petäjärvellä ja avioliiton solmimisen jälkeen oli kotikylä Sakkolan Karhola. Maire Salmela on Suvannon Seudun ahkerimpia kirjoittajia, muistellen elämänsä vaiheita kaikilta nuoruusvuosilta tähän päivään asti.

70 vuotta täytti 2.5.1986 Tyyne Ester Sarmiola os Nuora Vantaalla. Hän on syntynyt Sakkolan Petäjärvellä.

70 vuotta täytti 14.4.1986 Irja Talja os Väyrynen Vammalassa. Hän on syntynyt Sakkolan Hovinkylässä ja viimeinen kotikylä Karjalassa oli Vpl Pyhäjärven Pyhäkylä.

70 vuotta täytti 22.4.1986 Aino Kiiski os Karjalainen Vesilahden Koskenkylässä. Hän on syntynyt Sakkolan Lapinlahdessa ja viimeinen kotikylä oli Sakkolan Riiska.

70 vuotta täytti 27.4.1986 Maija Saara Kiuru os Lamppu Lempäälässä. Hänen kotikylänsä Sakkolassa oli Petäjärvi.

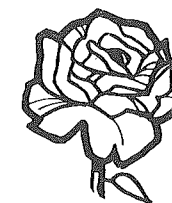

70 vuotta täytti 19.6.1986 Siiri Lamppu os Nuora Lempäälän Moiossa. Hän on syntynyt Sakkolan Petäjärvellä, joka oli hänen kotipaikkansa talvisotaan saakka.

60 vuotta täytti 4.7.1986 Hilka Kaarina Korpi os Leinonen Pirkkalassa. Entinen kotikylä Sakkolan Tikansaari.

60 vuotta täytti 11.7.1986 Hilja Leppänen os Pohjalainen Tuusniemellä. Hän on syntynyt Raudussa, mutta muutti jo 3 vuotiaana Sakkolan Kiviniemeen.

80 vuotta täytti 14.6.1986 Yrjö Mönkäre Helsingissä. Hän on syntynyt ja nuoruutensa viettänyt Sakkolan Petäjärvellä.

Putkiliike
P Nuora Ky
37560 KULJU
puh. 676 100

Uusia ylioppilaita

Lempäälän lukio

Riina Helena Kuisma, vanhemmat Tuula ja Esa Kuisma. Isän vanhemmat Alma ja Aarne Kuisma Sakkolan Haitermaasta.

Katja Minna Irmeli Kuuppo, isä Kari Kuuppo Vesilahdesta. Isovanhemmat Raili ja Oskari Kuuppo Sakkolan Keljasta.

Veli Matti Kalervo Koppanen, vanhemmat Rauha ja Juhani Koppanen. Isovanhemmat Elsa ja Tauno Koppanen Sakkolan Riiskasta.

Vesa Antero Viskari, vanhemmat Raija ja Olavi Viskari. Olavin äiti Iida Viskari Sakkolan Haparaisista.

Sari Irmeli Torvinen, vanhemmat Irja ja Lauri Torvinen. Äiti

Irja os Nalli on syntynyt Sakkolan Petäjärvellä.

Tampereen iltalukio

Raija Riikonen os Karppanen Lempäälästä. Vanhemmat Aili ja Johannes Karppanen. Johannes kotoisin Sakkolan Riiskasta.

Nokian lukiot

Elina ja Eija Lehto, vanhemmat Aune os Virolainen ja Kari Lehto. Äidin kotikylä oli Sakkolan Hovinkylä.

Juha Uosukainen, vanhemmat Eeva os Nikkilä ja Jorma Uosukainen. Isän suku Sakkolan Kiviniemestä.

Saarijärven lukio

Pasi Käppi, vanhemmat Annikki ja Arvo Käppi. Isän entinen kotikylä Sakkolan Röykkylä.

Linnankosken lukio Porvoo

Maarit Susanna Rytty, vanhemmat Sinikka ja Yrjö Rytty. Isän kotikylä Sakkolan Hovinkylä.

Mäntän lukio

Sirpa Helena Meskanen (6 laudaturia) Vilppulasta. Vanhemmat Hilikka ja Kalervo Meskanen, isä syntynyt Sakkolan Kaarnajoella.

Haapsaarien suku Metsäpirtissä, Sakkolassa ja Vpl Pyhäjärvellä vuosina 1700—1950 (1980)

Laaja, sivumäärä 175, Haapsaari-suvun sukukirja on opetusneuvos Aulis Koivusalon laatima. Hän on lahjoittanut tekijäkappaleen Suvannon Seudun toimittajalle ja tuleme mahdollisuuksien mukaan julkaisemaan suvantolaisia kiinnostavia katkelmia. Toimittaja kiittää

sukukirjan postituksesta!

Haapsaarien sukukirjaa on saatavissa hintaan 75 markkaa kpl osoitteesta Opetusneuvos Aulis Koivusalo Salminkatu 15, 80200 Joensuu.

Painos on toistaiseksi vain 100 kpl:ta! Pitäkää hyvät suvantolaiset kiirettä tilauksen postituksessa!

Pärssisen Konepaja

35500 KORKEAKOSKI PUH. (935) 81204

VALMISTAMME M.M:

TERÄSRAKENTEITA, OVIA JA IKKUNOITA
ALUMIINISIA OVIA JA IKKUNOITA
KORISTETAKOTOITA

Työne-Kerttu Virkki -säätio

järjestää kirjoituskilpailun aiheesta "Käsityöharrastus kodissani". Kysymykseen tulevat nimenomaan sakkolalaisista käsityöperinnettä edustavat naisten kudonta-, neule- ja virkkaus- ym. -työt sekä miesväen puhdetyöt, lastu- ja korityöt ym. ennen ja nyt.

Joko käsin tai koneella kirjoitetut kilpakirjoitukset mahdollisine valokuvineen pyydetään ystävällisesti lähettämään osoitteella: Työne-Kerttu Virkki -säätio Merikannontie 3, 00260 Helsinki. Puhelin (90) 497 766.

Karjalan liiton

kultaisella ansiomerkillä palkittiin Karjalan Liiton vuosikokouksessa sakkolalaisista Elli Pulakka ja Ritva Uskalinmäki.

Sakkolan Kirkonkylän Nuorisoseuran kesätapahtuma

Lempäälän Hauralassa Aarne Nasalin luona lauantaina 9 p:nä elokuuta 1986 alkaen klo 14.00. Ohjelmaa ja seurustelua. Kilpailuja ym. Tervetuloa mukaan!

Haitermaan koulupiiriläisille

Haitermaan ja Pannusaaren kylätoimikunta ilmoittaa, että Lempäälässä 2—3.8.1986 vietettävän Sakkolan Pitäjäjuhlan takia ei tänä vuonna järjestetä erillistä Haitermaa—Pannusaari—Lupran kyläjuhlaa.

Toivomme kyläläisten yhteistä tapaamista pitäjäjuhlan aikana. Kyläjuhlasta tullaan ilmoittamaan myöhemmin erikseen.

Usko Koiranen

Museoviraston 32:n perinnekilpailun tulokset

Vastauksia tuli 959 tiedonantajalta yhteensä 27.416 liuskaa. Palkinnot jakaantuivat luovutetun alueen pitäjien osalta seuraavasti:

Suurkerääjien sarja: I palkinto Juho Leskinen (Pälkjärvi), VII palkinto Viljo Purontaa (Sakkola) ja Lempi Vanhanen (Heinjoki).

Yleinen sarja: I palkinto Aili Lappalainen (Vpl Pyhäjärvi), V palkinto Niina Asunmaa (Suistamo), VI palkinto Hannu Havia (Harlu), Arvi Korte (Kaukola), VII palkinto Maire Nokelainen ja Toini Pelkonen (Vpl Pyhäjärvi), Aino Suhonen (Kurkijoki) ja Mauno Tuoko (Metsäpirtti).

Pekka Myllölle kultainen mitali

Suomen Pöytätennisliiton hallitus on myöntänyt toimittaja Pekka Myllölle kultaisen ansiomerkin ansiostaan pöytätennisurheilun hyväksi.

Palkittu on myös itse pelannut pöytätennistä aina viime vuosiin asti ja hänellä on mm. Suomen mestaruuksia niin henkilökohtaisissa luokissa kuin joukkuekilpailuissakin.

Hän on myös edustanut Suomea Pohjoismaisissa invalidien mestaruuskilpailuissa ja voittanut kaksintaistelun nelinpelin PM-hopeaa.

Pekka Myllö on toiminut pöytätenniksen PR-miehenä kirjoittaen ko. lajista artikkeleita eri lehtiin aina vuodesta 1955 lähtien. Hänen juttujaan on julkaistu mm. Uudessa Suomessa, Iltalehdessä, Karjalassa,

Hämeen Sanomissa, Seurassa, Etelä-Suomen Sanomissa ja Suomen Urheilulehdessä.

Pekka Myllö on ollut 60-luvulla SPTL:n Helsingin piirin sihteerinä ja valitsemiskomitean jäsenenä sekä eri seurojen pt-jaostojen puheenjohtajana.

Myllö on syntynyt Sakkolan Hovinkylässä.

Vammaisten MM-kilpailut Ruotsissa

Kyllikki Luhtapuro os Nuora oli jälleen mukana heikkonäköisten sarjassa. Voitti Suomen joukkueessa viestihiihdossa kultaa ja henkilökohtaisilla matkoilla hopeaa ja pronssia. Hänen kotikylänsä oli Sakkolan Petäjäjärvi.

Perämoottorit Ruohonleikkurit Moottorisahat sekä muut polttomoottorikoneet

Pienkonekorjaamo

NUORA-MOTOR

Härmälänkatu 15, TAMPERE
Puhelin 931-654 411

Perämoottorit Ruohonleikkurit Moottorisahat sekä muut polttomoottorikoneet

- Passikuvat heti — otamme myös valokopiot
- Nopea filminkehityspalvelu, jopa tunnissa
- Laaja tarvevalikoima: Kamerat, projektorit, filmit, kehykset
- Valokuvaaja tilattavissa eri tilaisuuksiin, studiokuvauksia

Lempäälän Kuva ja Tarvike
om. Tapio Kuisma, Sirvalahti P. 751 659

Katsaus Vokki-Virkin toimintaan 1.1.—30.6.-86

Vokki-Virkissä on vaalittu uskollisesti perinne- ja tapakulttuuria tänäkin vuonna.

Kuusenkaristajaisia vietettiin 18.1. "Nuutin emäntä", toimitusjohtaja Martta Ritvanen toivotti läsnäolijat tervetulleeksi ja sanoi mm.: "Tänne Vokki-Virkkiin toi hyvä Tuomas joulun eikä paha Nuutti ole vielä vienyt sitä pois. Meillä on tänään mahdollisuus tunnelmoida, mahdollisuus elää vielä lämpimässä, menneessä joulussa." Opetusneuvos Antti Henttonen puhui Nuutin perinteestä mainiten mm.: "Nuutti on osa sitä karnevaalielämää, jota esiintyy milloin missäkin maassa eri tavoilla. Nuutti on ollut Suomen allakoissa tammikuun 13. päivänä vuodesta 1708 lähtien. Sitä ennen se oli 7.1. ja 7. päivänä se on vieläkin esim. Tanskan, Islannin ja Saksan almanakoissa. — Kun tanskalainen kuningas Knut murhattiin 7.1.1131, hänen kunniakseen alettiin viettää Knutin (Nuutin) päivää (pyhä Knut). 13. päivä sopii suomalaiseksi Nuutin päiväksi, koska se on ollut ikivanha, suomalainen sydäntalven päivä." Opetusneuvos Henttonen kertoi sitten nuuttikiertueista, jotka kuuluvat nuuttijuhlanperinteeseen. Ne olivat olleet tunnetumpia Ruotsin vallan ja kulttuurivaikutuksen alaisina oleissa Länsi- ja Lounais-Suomessa sekä myös Hämeessä aina Kymenlaaksoon saakka. Karjalassa oli ollut omia, vastaavia tapoja. — Oli lisäksi paljon kaunista musiikkiohjelmaa. Erikoisesti meitä ilahduttivat laulajatar Terttu Lumpeen esitykset. Häntä säesti musiikinopettaja Pirkko Lampinen, joka hoiti kaikki muutkin soolo- ja yhteislaulujen säestykset suorittaen tehtävänsä erittäin tyylikkäästi.

Saimme kuulla myös majuri Aaro Asikaisen soittavan viululla oopperakappaleita ja kahden tyttösen, Jennin ja Annan, duettoja.

Iloista laskiaista vietettiin lauantaina 15.2.

Avoimien ovien päivä alkoi kello 11, jolloin tarjottiin talousopettaja Tellervo Järvelän valmistamaa, maukasta hernekeittoa ja laskiaispullia kahvin kera. — Laskiaisperinnejuhla alkoi kello 15. Tervehdyspuheessaan maisteri Onerva Hyvönen mainitsi mm.: "Laskiainen on merkinnyt katolisessa kirkossa laskeutumista paaston aikaan, joka käsittää 7 viikkoa päättyen pääsiäiseen." Ohjelmaa juontaan Onerva Hyvönen kertoi lisäksi, että laskiainen oli ollut vanhastaan naisten työnjuhla. Silloin piti pellavien ja villojen olla kehrätty, ja alkoi uuttera kutominen ja neulominen. Maisteri Jatta Tujunen piti mielenkiintoisen esitelmän "Sukat kautta aikojen". "Sukan historia on yhtä vanha ja värikäs kuin ihmiskunnan historia. Eräiden tietojen mukaan Egyptistä on löytynyt vanhin sukka. Se on neulottu kahdella puikolla, ja siinä on isolle varpaalle oma suojuksensa sekä verraten kehittynyt kantapään kavennus. Muinaiset egyptiläiset osasivat muodostaa langan silmukaksi, virkata ja koukata käyttäen apunaan luopuikkoja.

— Kalevalan kertomusten mukaan myös muinaissuomalaiset naiset tunsivat sukat", mainitsi Jatta Tujunen selostuksessaan. Hän kuvaili erittäin hauska miesten sukien käyttöä niiden monien vuosien aikana, jolloin herroilla oli polvihousut. "Silkkisukka löysi tiensä Suomeen 1700-luvulla. Mutta tämä "turmelus" rajoittui aluksi

säätyläisnaisiin. Kun navettopiiatkin alkoivat käyttää silkkisukkia, hallitus puuttui asiaan. Alempisäätöisiltä naisilta kiellettiin silkkisukien ja silkkisten vaatteiden käyttö", kertoili Jatta Tujunen. Hän avasi samalla sukkanäyttelyn. Laskiaistapahtuman viehättävästä musiikkiohjelmasta mainittakoon laulajatar Enni Syrjälän esitykset Juho Jakilan säestämänä ja Esko Airikin laulut maisteri Olavi Perttilän säestämänä.

Kirjallista iltapäivää, erityisesti Aunuksen Karjalan kulttuurille omistettua juhlaa vietettiin Vokki-Virkissä lauantaina 8.3.86.

Erityisopettaja, logonomi Aune-Mari Kairinen esitteli koskettavasti ystävänsä ja työtoverinsa, opettaja Siina Taulamon teoksen "Vie sinne mun kaihoni. Aunuksen Karjalassa 1941—1944". Siina Taulamo kertoo kirjassaan Aunuksen Suurmäen kylän koulusta ja lapsista, rajan lapsista, jotka tunsivat kaikki rajan kirot, köyhyyden, pelon, eron, tuskan — rajan. Aune-Mari Kairisen esitys oli mukaansa tempaavaa, vaikuttavaa kuten itse teoskin. Traagista tunnelmaa lisäsi myös tieto siitä, että Siina Taulamo menehtyi vaikeaan sairauteensa ennen kirjansa julkituloa. — Tekstiilitaiteilija Talvikki Lassala luonnehti Siina Taulamoa käsityöihmisenä. "Käsityöllä oli Itä-Karjalan koulujen opetusohjelmassa keskeinen asema. Siina Taulamo opetti, mutta myös oppi käsityötä. Hän oppi itäkarjalaisten naisten opastuksella sen pitkän tarinan, miten pellavansiemenestä syntyy pellavapaita." — Ortodoksinen Psaloo-kuoro esitti dir. cant. Raimo Poreksen johdolla viisi suuren paaston aikaan liittyvää,

harrasta veisua. — Tilaisuudessa avattiin kolmen taiteilijan, Maija Aaltosen, Irene Shützlin ja Seija Raitasen, ikoninäyttely.

Perinteiset virpojaiset pidettiin Vokki-Virkissä lauantaina 22.3.86. Kaikki vieraat virvottiin tervetulleeksi virpovitsalla ja -lorulla iloisen tunnelman vallitessa. — Maisteri Lea Saponen esitelmöi virpomisperinteestä mainiten mm.: "Virpominen on tutkimuksissa yleisesti liitetty kristillisen tradition yhteyteen. Monet piirteet, jotka on tallennettu arkistoihin sadan vuoden takaisessa talonpoikaisyhteisössä vallinneesta virpomistavasta, todistavat kuitenkin sen juontavan juurensa, paitsi esihistorialliseen traditioon, läheisesti myös kansanuskoon kuuluviin elementteihin. Kansanuskoon palautuvassa virpomisessa huomio kiintyy seuraaviin seikkoihin: Virpominen oli tarpeen keväällä, luonnon herätessä talviuuteen satokauteen. Tuolloin oli paikallaan lyödä lykkä, t.s. toivottaa onnea niin talonväelle isännästä emäntään, lapsiin ja palvelijoihin. — Vitsoilla on karkoitettu henkiä. Karjakin oli virvottava, kun se keväällä laskettiin metsään ja joutui monille vaaroille alttiiksi." Maisteri Sapo valotti esitelmäänsä monin yksityiskohtaisin esimerkein ja lausui lopuksi käsityksensä, että virpomisen alkupeleistä tarkoitusta ei voitu johtaa yksinomaan kirkollisista näkemyksistä, vaikka tapa onkin yhtynyt kirkon juhlapäiviin. — Tilaisuudessa oli myös runsaasti kaunista musiikkiohjelmaa.

"Kevät keikkuen tulevi" — perinteinen muotikatselmus. Vokki-Virkissä esiteltiin kevät- ja kesämuotia lauantaina 19.4. suurelle vierasjoukolle, josta osa oli saapunut Hämeenlinnasta asti. Maisteri Onerva Hyvönen lausui tervehdyspuheessaan mm.: "Puhtaasti perinnetilaisuuksilla on keskeinen sijja

Tyyne-Kerttu Virkki-Säätiön toiminnassa. Ne ovat muodostuneet monelle vieraallemme tärkeäksi vanhojen tuttavien ja ystävien tapaamispaikaksi. Näillä tilaisuuksilla on myös toinen merkitys, ja se on karjalaisen kulttuurin elävä vaaliminen sekä karjalaisen luonteen, vilkkauksen ja vieraanvaraisuuden osoittaminen. Vaikka karjalaisuus elääkin täällä voimakkaasti, näissä tapahtumissa on totuttu kuuntelemaan laulun säveleitä yhdessä heimorajoista riippumatta. Meidät, joiden isät ja äidit ovat syntyneet Karjalassa, tämä paikka vie isänmaahan ja äidinkieleen. — Tyyne-Kerttu Virkki-Säätiön moninainen toiminta on tänä päivänä yhden ainoan henkilön harteilla. Meillä on nyt täällä tilaisuus nauttia ja vaalia sitä kulttuuriperintöä, jonka käsityöneuvos Tyyne-Kerttu Virkki haluaa siirtää — sanon kunnioituksella hänen korkeaa ikäänsä kohtaan — meille nuoremmille." — Jälleen oli viehättävää musiikkiohjelmaa, jota esittivät musiikinopettaja Hilka Sonninen hoitamalla kaikki säestykset, Martta Erolan yksinlaulut ja Aaro Asi-

kaisen viuluesitykset, Aaro Asikaisen trio, joka soitti Bachin sellosarjasta Sarbanden ja Bourréen. — Mannekiinit, Helena Autio-Meloni, Aune Kerminen, Kaija Rissanen ja Raija Kettunen, esittelivät aivan ihastuttavasti Pukevan kevätmallistoa, jota Sade Hautamo selosti. Saimme nähdä myös Vokki Oy:n yksilölliset asut, kasvisväreillä värjätystä langoista kudotut liivit ja pehmoisen pörroiset takit, jotka oli suunnitellut Heidi Leveelahti.

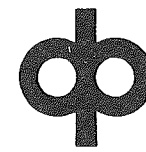
Jokaisen tilaisuuden jälkeen käsityöneuvos Tyyne-Kerttu Virkki kiittää esiintyjä ja yleisöä kehottaen siirtymään käsityömuuseon puolelle. Siellä juhlat jatkuvat iloisesti seurustellen ja kahvia juoden.

Näissä Vokki-Virkin perinnetaapahtumissa on aina vallinnut sydämellinen, lämmin tunnelma ja niissä on esitetty todella hyvää ohjelmaa, mielenkiintoisia puheita ja kiehtovan kaunista musiikkia. Kun on kerran ollut siellä mukana, haluaa aina tulla uudestaan.

Aili Tuhkanen.

Vokki-Virkin vieraita läheltä ja kaukaa Afrikasta saakka rouva Maire Inkinen-Jarozynsky ja miniänsä taidemaalari Karin Heikkinen. Kotimaan vieraita toimitusjohtaja Martta Ritvanen, toimittaja Aili Tuhkanen, Tyyne-Kerttu Virkki ja taiteilija Helena Tynell.

TAMPEREEN SEUDUN
OSUUSPANKKI

- JOUSTAVAN PALVELUN PANKKI -

Kaikki sähköasiat

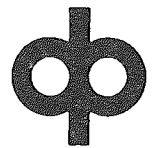
voimme toimittaa edullisesti

NYT SÄHKÖLÄMMITYSASENNUKSET SOPIVASTI

RAASKAN SÄHKÖLIKE

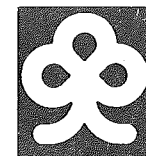
A-RYHMÄN SÄHKÖURAKOITSIJA

VESILAHTI — Puh. 931-739541

VESILAHDEN
OSUUSPANKKI

joustavaa
pankkipalvelua

Tampereen Aluesäästöpankki

auttaa — neuvoo — palvelee

LEMPÄÄLÄN
PELTITYÖ

OM. V. RIIKONEN

Puh. Tampere 751886 (verstaaseen)

Suorittaa kaikkia rakennusalan pelti- ja rautatöitä
urakalla ja laskuun.

SUVANNON SEUTU

Suvannon ympäristön kotiseutu-
lehti, ilmestyy 1986 8 kertaa
vuodessa.

Tilaushinta 40 mk vuosikerta.

Ilmoitushinnat 1 mk palsta cm
vakinaisista ilmoituksista alen-
nus.

Toimituksen ja konttorin osoite
37370 Narva. Puhelin
(931) 734 843.

Postisiirtotili TA 430763-1

Pankki Vesilahden Osuuspankki
37370 Narva. Käyttötilin nume-
ro 551105-42772.

Vastaava toimittaja Viljo Puro-
taa.

Toimituskunta Helmi Uosukai-
nen, Uuno Pulakka, Eero Kop-
panen ja Väinö Kekki.